

værdi af de overførte aktiver og passiver og disses skattemæssige værdi. Ifølge artikel 4, stk. 2, skal medlemsstaterne anvende bestemmelserne i stk. 1 under forudsætning af, at det modtagende selskab beregner nye afskrivninger og kapitalvinding eller -tab på overførte aktiver og passiver i henhold til de regler, der ville have været gældende for det indskydende selskab eller selskaber, såfremt fusionen eller spaltningen ikke havde fundet sted.

Fusionsskattelovens § 8, stk. 1, fastslår, at aktiver og passiver, der er i behold hos det indskydende selskab ved fusionen, ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst skal behandles som om de var anskaffet af det modtagende selskab på de tidspunkter, hvor de er erhvervet af det indskydende selskab, og for de anskaffelsessummer, hvortil de er erhvervet af dette selskab.

Fusionsskattelovens § 8, stk. 2, fastslår, at det forhold, at et aktiv eller et passiv ved fusionen er overgået fra det indskydende selskab til det modtagende selskab, er uden betydning ved afgørelsen af, om det må anses for erhvervet i spekulationsøjemed eller som led i næring.

Bestemmelsen indebærer, at har det indskydende selskab erhvervet et aktiv eller et passiv i spekulationsøjemed eller som led i næring, anses aktivet eller passivet også ved det modtagende selskabs indkomstopgørelse for erhvervet i spekulationshensigt henholdsvis som led i næring.

Det antages, at bestemmelsen ikke er til hinder for beskatning i den modsatte situation, hvor aktiverne og passiverne er erhvervet af det indskydende selskab i anlægshensigt, men hvor det modtagende selskab har spekulationshensigt eller driver næring med den pågældende art aktiver eller passiver.

Det foreslås at præcisere bestemmelsen, således at det klart kommer til at fremgå, at bestemmelsen ikke er til hinder for beskatning på grundlag af det modtagende selskabs forhold. Fusionsdirektivets artikel 4 er, jf. nedenfor, ikke til hinder for en sådan beskatning.

Efter reglerne i *fusionsskattelovens § 8, stk. 4*, skal gevinst og tab ved det modtagende selskabs afhængelse eller indfrielse af offentlige obligationer, private pantebreve eller fordringer, som ved fusionen er overtaget fra det indskydende selskab, behandles efter de regler, som skulle være bragt i anvendelse, såfremt gevinsten eller tabet var blevet realiseret i det indskydende selskab.

I februar 1992 fremsatte den daværende skatteminister et forslag til ændring af kursgevinstloven og forskellige andre skattelove (L 231 – koncerninterne fordringer m.v.), som bl.a. indeholdt et forslag om ophævelse af fusionsskattelovens § 8, stk. 4.

Begrundelsen herfor var for det første, at selskaber efter vedtagelsen af lov nr. 394 af 6. juni 1991 er blevet generelt skattepligtige af kursgevinster. Det indskydende og det modtagende selskab beskattes altid efter samme regler, nemlig kursgevinstlovens § 2, hvorfor der ikke er behov for en successionsbestemmelse. For det andet, at det kun er i forhold til reglen i kursgevinstlovens § 6 B om koncerninterne fordringer, der kan være en forskel, og her ønskede man, at det skulle være det modtagende selskabs forhold, der skulle være afgørende ved beskatningen. Det vil sige, at det afgørende burde være, om det modtagende selskab er koncernforbundet med debitor.

Under behandlingen af lovforslaget opstod der tvivl om, hvorvidt ændringen – hvorefter alene det modtagende selskabs forhold skulle være afgørende i forhold til kursgevinstlovens § 6 B – var i overensstemmelse med fusionsdirektivets artikel 4. Det besluttedes derfor at lade forslaget om ophævelse af fusionsskattelovens § 8, stk. 4, udgå samt at forelægge spørgsmålet om fortolkningen af direktivets artikel 4 for Europa Kommissionen.

Skatteministeriet rettede herefter henvendelse til Kommissionen, idet man bad Kommissionen bekræfte, at fusionsdirektivets artikel 4 og det deri indholdte successionsprincip ikke er til hinder for, at der i det modtagende selskab indtræder en beskatning af de ved fusionen overtagne aktiver, uanset at en sådan beskatning ikke var gældende i det indskydende selskab. Det vil sige, at fusionsdirektivets artikel 4 kun tager sigte på at fastholde en beskatningsmulighed.

Kommissionens svar indeholdt den ønskede bekræftelse. Det vil sige, at det vil være fuldt i overensstemmelse med fusionsdirektivets artikel 4 at tilvejebringe en situation, hvor det modtagende selskabs forhold bliver afgørende i forhold til kursgevinstlovens § 6 B. Svaret indebærer således, at fusionsdirektivets artikel 4 ikke er til hinder for en ophævelse af fusionsdirektivets § 8, stk. 4.

Det foreslås derfor atter, at bestemmelsen i fusionsskattelovens § 8, stk. 4, ophæves.

Det foreslås af redaktionelle grunde at flytte den gældende bestemmelse i fusionsskattelovens § 8, stk. 7, så den bliver § 8, stk. 4.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse i fusionsskattelovens § 8, stk. 7, går ud på at lade underskudsbegrænsningsreglerne i ligningslovens § 15, stk. 7, finde anvendelse ved en fusion.

Efter fusionsskattelovens § 8, stk. 6, gælder, at hvis der ved en fusion foreligger et underskud fra tidligere indkomstår, hvilket vil sige indkomstår *forud* for